

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 28. januar 1988

Lovforslag nr. L 160. Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ophævelse af forlænget dagpengeret og regulering af dagpengenes højeste beløb)

I forbindelse med det lovforslag, som arbejdsministeren har fremsat om lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., ønsker Dansk Arbejdsgiverforening at fremføre følgende synspunkter med hensyn til den foreslåede forhøjelse af dagpengenes højeste beløb:

Forhøjelsen vil medføre, at arbejdsløshedsdagpengenes maksimum efter 1. juli vil overstige den aftalte minimalløn eller normallønsats på flere af DA's større medlemsområder.

Med de reguleringer, som er aftalt pr. 1. marts 1988, vil minimallønnen på både Jernets Arbejdsgiverforenings område og på Butiks- og Kontorvirksomhedernes Arbejdsgiverforenings område være på 58,00 kr. pr. time. Garantibetalingen vil efter Fællesoverenskomsten mellem Industrifagene og SiD og KAD udgøre 60,40 kr., og for tekstilindustrien 57,50 kr.

Den foreslåede forhøjelse af arbejdsløshedsdagpengenes maksimum vil overstige disse satser, idet dagpengesatsen beregnet ud fra en ugentlig arbejdstid på 38,5 time vil være 60,62 kr. pr. time.

For en del stillingers vedkommende vil der altså blive tale om, at ledige, der har modtaget det højeste dagpengebeløb, vil få en indtægtsnedgang ved at blive tilbudt et arbejde.

Derudover kan det forstærke lønpresset, når den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste skal udgøre mindst 67,35 kr. pr. time, for at en lønmodtager kan opnå det højeste dagpengebeløb ved ledighed.

I en periode med et stort behov for at sikre en lavere lønudvikling er det efter DA's opfattelse uheldigt og uklogt at gennemføre en så markant forhøjelse af dagpengene. Vi anbefaler derfor, at størrelsen af den foreslåede regulering tages op til fornyet overvejelse.

I forlængelse af forslaget vil vi gerne stærkt opfordre til, at man undgår enhver automatik i reguleringen af dagpengebeløbet. Årlige reguleringer af det maksimale dagpengebeløb – og dermed en fastlæggelse af forholdet mellem løn og dagpenge – bør bero på en *politisk prioritering* af de offentlige midler og en vurdering af de arbejdsmarkedsmæssige konsekvenser af ændringer i dagpenge niveauet.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

HANS SKOV CHRISTENSEN

/ Niels Jørgen Hansen

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg